

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 13. de amore Dei

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

Sicut oculi ancilla in manibus dominae suae, ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. Psal. 128.

Si ascendero in caelum, tu illic es, si descendero in infernum, ades. Psal. 138.

Quid ibo à spiritu tuo? & quo à facie tuâ fugiam? Ibidem.

Ostende nobis faciem tuam, & salvi erimus. Psal. 79.

Vt quid Domine, recessisti longè, despicias in opportunitatibus, in tribulatione? Psal. 9.

Verè Dominus est in loco isto, & ego nesciebam. Gen. 28.

CAPVT XIII.

De Amore Dei.

OBSERVA Primò, amorem esse inclinationem voluntatis in bonum aliquod. Secundò, eundem esse duplicem: alterum concupiscentiæ, quo diligimus illud, quod nobis volumus: alterum amicitiae, quo diligimus illud, cui bonum volumus. Tertiò, cum ignota nulla sit cupido, cognitionem boni amoris esse originem. Illa autem triplex est; prima, quâ cognoscitur bonum, quasi per auditum, ut cum narratur mihi vinum esse bonum, Secunda: cum quasi per visum percipitur; Tertia, per gustationem. Audire in amore Dei est incipientium, videre proficientium, gustare perfectorum. Audite, ait Propheta, audientes me, & comedite bonum. Secundò, monet, Vacate & videte; quod proficientium est. Tertiò, Gustate & videte.

Duplex amor.
Origo ejus est cognitio triplex.

Isa 35.
Amor triplex.
Ps. 45.

Obserua Secundò, hinc sequi quo aliquod majus bonum est, eo magis esse amabile, si tamen satis cognitum fuerit. Cognoscere igitur oportet, Hæc est enim vita æterna, ait Dominus, ut cognoscant te solum Deum verum & quem misisti IESVM Christum. Ioan. 17.

Meditatio de Amore Dei.

PRÆLVDIVM I. Constitue te coram Deo, & in præsentia ipsius.

PRÆLVDIVM II. Roga humillimè ut amorem suum tibi largiatur: id omnium donorum maximum.

PVN-

*Voluntas
nobilissima.*

*Qualis res a-
mata, talis
est qui amat.*

PUNCTVM I. Considera, divinam Majestatem tibi tres potentias dedisse, memoriam, intellectum & voluntatem: has autem velut tabulas esse, & ab objectis suis aut perfici aut corrumpi: nulla autem nobilior est voluntate. qualis enim amor, talis homo est; talis verò amor, qualis res amata. si ergò bonum amas, bonus es, si malum, malus; si summum bonum, valde bonus & optimus: nam anima verè plus est ubi amat quam ubi animat, illique quod amat unitur, ac velut inseritur & servit, ejusque affectiones omnes experitur, velut suas. nonne qui opes formamve amat, ejus vicissitudines in se sentit? perit hæc? perit anima quæ illi adhæret: dolet? dolet & illa. gaudet? congaudet etiam ista. O quantò ergo beatius Deo conjungi & adhærere, & unum spiritum fieri cum illo, & quasi Deum, juxta illud, Ego dixi, Di; estis! Talis enim anima omnia potest in eo qui se confortat, nihil timet præter illum. Ergo apud te sic statue firmissimè: optimus esse cupio ut placeam Deo meo, illum optimum amando toto corde, totâ animâ, & verè solum optimum, & bonum, nemo enim bonus nisi solus Deus.

Aspira, ut sup. pag 8. Hæcine firmâ, &c.

Cant. 8.

Considera & dicito mihi, si pulcherrima videre posses, an fœda ac funesta optares? si audire dulcissimam melodiam, eligeres absouam? Si ergo sensibus tuis optima eligis objecta, cur non amoris tuo summum bonum, ut optimus sis? sed respicis etiam oblatum ubique & præsentissimum: nullum enim Deo ejusque bonitate præsentius & præstantius; ergo toto tibi corde diligendum esse propone, ô anima, summum bonum, & sic ratiocinare: Si honor, si voluptas, si quies, si substantia aliqua diligenda est, Deum tibi præ omnibus esse diligendum: omnia enim quæ desiderantur, non valent ei comparari. Credis hoc? Immo, si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihilum despiciet eam. Si ergo com-
parati

parari non potest, summè diligi debet Deus. Si enim aliquid diligo, quia bonum; quod millies melius, magis amare debeo. Cur ergo per multa vagaris, ô homo, quærendo bona animæ tuæ & corporis? Ama unum bonum, quod omne bonum est, & satis est; Desidera simplex bonum, quod est summum bonum; & sufficit Rivuli bonorum concupiscibilium diversi: fons unus omnium Deus, sed melior & concupiscibilior fons quàm rivulus, causa quàm effectus: immò incomparabiliter melior, nolo verò, Domine, te amare, ut te fruar, referre Creatorem ad creaturam; sed diligere te super omnia, & præ me, & omnibus. Tu enim solus bonus es, tu solus Dominus, tu solus altissimus, tu ignis consumens, tu es qui dixisti, in igne zeli mei devorabo terram; & rursum, Ignem veni mittere in terram. & quid volonisi ut accendatur? Accende ergo me frigidam terram, & consume quidquid terrenum est, elegi te hodie, ut sis mihi in Deum, & omne bonum, & omne desiderium meum. *Quis dabit, ut infra.*

PUNCTVM II. Considera, quare aliquid vel aliquem in hoc mundo ames. primò ob naturæ conformitatem; sic omne animal diligit sibi simile. Et ne quid hîc deesset, ô homo, ecce pro te, audi, & exardesce, dignatus est immortalis fieri mortalis; æternus, infans unius diei super terram. Si igitur amas hominem, qui tecum factus est homo, quantò magis Deum, qui pro te factus est homo? *Hæcine vera, ut sup. p. 7.*

Secundò, quia præsens est is quem amas Quis autem magis mihi & tibi est præsens quàm Deus noster? certe novi, novi, quòd sis mihi verum & omne bonum intimè præsens, & semper, & ubique per essentiam, præsentiam, & potentiam: Intus, aiebat ille, eras, & ego foris, & ibi te quærebam, & in ista formosa, quæ fecisti, deformis iruebam: mecum eras, & tecum non eram: ea me tenebant longè à te, quæ si in te non essent, non essent. *Credo tibi, ut sup. pag 8.*

Tertiò,

Anselmus.

Deus ut summum bonum summè diligendus.

Deut. 4.

Soph 3.

Luc. 12.

Ratio cur ametur, est similitudo. Christus homo est, ut eum diligas.

2. Præsentia.

August 10. Conf. c. 27.

Utilitas. Tertio, amatur aliquis, quia utilis est. Quis verò tibi est utilior, quàm Deus tuus omne bonum? quis tibi digniora dedit in substantia, majora in quantitate, permanentiora in duratione, meliora & oportuniora? qui proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum, immò nullam bonum nisi ab illo. Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est. Quem ergo potiùs amabis: fontem ex quo manat tibi bonum, an canalem, per quem manat auctorem Deum, an latorem? auctor in se Deus, ille in omnibus operatur, inclinatur beneficis, conciliatur aversos, ipse solus aperit manum, & implet omne benedictione. *Aspira*, ut sup pag. 8. *Haccine firmâ*, vel *Quis dabit*, ut infra 932.

Amabilitas. Quarto, amatur aliquis, quia amabilis, affabilis, suavis. sed quis te amabilior, Deus meus? Vidi Dominum, aiebat i le, facie ad faciem, & salva facta est anima mea. Ideò, Domine, tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea, faciem tuam, Domine, requiram.

Exercere hinc potes fidem, spem, & charitatem, ut sup.

Cognatio. Quinto, amamus hominem, quia consanguineus, ut parentes: sed Deus meus, creator meus, nonne à te sum quod sum? nūquid, ô anima, non ipse est pater tuus, benignus & providus pater, qui possedit, & fecit, & creavit te? dignatus est insuper fieri frater noster, & pro fratribus animam ponere? Immò, ait, quicumque fecerit voluntatem Patris mei, ille meus frater & soror, & mater est. Denique sponsus est tuus, qui dixit. Sponsabo te mihi in fide. O Sacramentum verè magnū, & magnū pietatis & amoris argumentum! *Quis dabit*, ut inf. 932.

Fidelitas. Sexto, amico fideli, ait Sapiens, nulla est cōparatio. diligitur hic sæpè suprà fratrem: fidelis autè amicus Deus meus est ab illius enim amicitia nec novus superveniens excludit, imo nec à gradu, vel loco, quem in animo suo mihi dedit, nec dignitate mutat mores; apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.

nec

nec indignitas mea eum efficit alienum: quoniam ex- *Pf. 37.*
 celsus Dominus, & humilia respicit, nec miseria mea
 alienat eum: qui Lazarum, quem diligebat, in monu-
 mento quæsiuit. & Patres quos amabat, de inferno ipse
 liberavit Ne dimittas antiquum amicum, ô anima mea, *Eccli. 9.*
 & ab æterno, & in æternum: novus enim non erit ei si-
 milis, Ecce ascendit ad Patrem nostrum, & Deum no-
 strum, non est oblitus nostri: quia ubi amor, ibi oculus
 meus. O quoties nos respexit! omni tempore verè dili- *Prov. 17.*
 git, qui amicus est: imò ipse amicus ante omne tempus, *Ioan. 13.*
 qui cum dilexisset suos, verè in finem dilexit eos.

Quis dabit, ut infr. vel ut sup. pag. exerce amore.

PUNCTUM III. Considera: quas personas, quas res *Quicquid*
 in mundo hoc diligas; & rationem exquire, amorem *boni in crea-*
 que omnium in auctorem omnium transfer, & dic: Tu *turâ magis*
 enim Domine fecisti ea, qui pulcer es, pulcra sunt enim; *in Deo.*
 qui bonus es, bona sunt enim; qui es, sunt enim: nec ita *August.*
 pulcra sunt, nec ita bona sunt, nec ita sunt, sicut tu crea-
 tor eorum, cui comparata, nec pulcra sunt, nec bona
 sunt, nec sunt. *Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*

Secundò, considera quàm multa, & quanta beni-
 gnissimus Deus ab æterno voluerit, & in tempore con-
 tulit erit creatis omnibus. Vide jam cæli & quæ sub eo
 magnitudinem, speciem, pondus, numerum, mensu-
 ram: & cur hæc tibi contulit? Nõne propter te, utque
 amares magis donatorem quàm donum? Itane facis?
 Nunc fac tibi creata loqui, quid dicerent puras? de-
 dit nos Deus tibi, sed ut te dares illi; servimus nos tibi,
 ut tu servias illi; corrumpimur ut tu subsistas; non cu-
 pimus amari abs te; quod optimum habes, amorem
 tuum tribue Deo, ama Deum, & cum lauda uti nos
 laudamus, utque tu id facias, libenter patimur, ut *Creatura*
 corrumpamur à te, & intereamus, ut tu vivas; *expostulatio*
 ut convertamur nos in sanie & in sordes, ut tu *cum homi-*
 æternum vivas. Hæc sustinemus jussu ejus, & *ne.*
 propter eum, qui fecit te & nos, indignamur
 verò

verò si nos tu cæce suspicis & illum despicias; si per nos de te triumphet diabolus, cum ad Deum te ducere velimus. pudet nos simulacra nostri posita esse propter nimium in nos affectum in templo cordis tui, de nobis sæpius quàm de illo cogitari, & te sollicitum nobis immolare non animalia, sed animam tuam, & propter nos æternis eam supplicijs addici. Nunquid meritò dicit Apostolus: Omnis creatura ingemiscit, & parurit usque adhuc? Tertio, considera beneficia Creatoris tui, Patris liberalissimi, creationis, redemptionis, vocationis, & multiplicis inspirationis; ac perpende, quòd tam longanimitè te respexerit, & expectauit, ubi innumeri perierunt; benignè acceperit te, cum plurimos rejiceret; amantissimè tractarit, cum indignissimè à te habitus fuisset. Quarto, cum hæc omnia & singula maxima sint, tamen, quod his omnibus maius est, est charitas eius. Amor enim non gignitur, nisi per amorem; nec beneficia, nisi à beneuolò animo estimantur. Recogita igitur, quòd ab æterno te amauerit, & sic dilexerit, ut dederit filium suum unigenitum, Patrem, Filium, & Spiritus sanctus semetipsum, & te piget redamare, & te reddere ei cuius es. *Hæcine vult, ut sup. pag. 7.* Quinto, considera magnum incentiuum esse amoris, quòd aliquis à nobis diligi velit, vult autem Deus noster, Deus inquam, noster, magnus ille Deus, & laudabilis nimis, cuius magnitudinis non est finis, à te vermiculo diligi: & toto corde non amabis eum? atque adeò, hoc est, eius primum ac maximum mandatum. Tu mandas, ut diligam te bonum meum, & omne & solum bonum. O durities humana! mandari nobis oportuit ut amaremus te? Quis odisse potest, aut auertere fontem bonorum omnium? Hæc tua postulatio: Fili, præbe mihi cor tuum. Neque solum ut simpliciter, sed, ò incomprehensibilem dignationem ecce, ecce, velut in omni creatura occurris mihi, Deus meus, & per omnes id petis à me. Si oculos aperio,

*Amorem
Dei confide-
ra.*

*Deus vult à
nobis diligi.*

*Id petit per
creaturas
omnes.*

omnia clamant, hortantur, ut diligam te. Nihil audio, quo non enarretur gloria tua: quamcumque igitur portam, vel fenestram aperio animæ meæ, ades amator mi. Si sentio odorem fragrantiam, ecce odor Dei mei, ut curram in odorem unguentorum tuorum. Si sapit cibus, ille, ille est, quem creavit potentia tua, sapientia cōdivit, bonitas ministravit, ut gustarem, & viderē, quānt esses suavis. Oleum verò tui amoris supernatat omnibus creaturis: fons hic irrigat omnem terram: aurum hoc vestit hunc mundum, templum gloriæ tuæ. Et verò, non dubiā, sed certā conscientiā, Domine, amo te. Percussisti enim cor meum verbo tuo, & amavi te. Sed & cælum, & terra, & omnia quæ in eis sunt, ecce, undique mihi dicunt, ut te amem: nec cessant dicere omnibus, ut sint inexcusabiles. Altiùs autem tu misereberis, cui misertus eris; & misericordiam præstabis, cui misericors fueris. Alioquin cælum & terra surdis loquuntur laudes tuas. Quid autem amo, cum te amo? non speciem corporis, nec decus temporis, nec candorem lucis ecce istis amicis oculis; non dulces melodias suavium cantilenarum omnimodarū; non florum, & unguentorum, & aromatum suave olentiam; nō manna, & mella; non membra acceptibilia carnis amplexibus. Non hæc amo, cum amo Deum meum: & tamē amo quandā lucem, & quandam vocem, & quandam odorē, & quandam cibum, & quandam amplexum, cum amo Deum meum, lucem, vocem, odorem, cibum, amplexum interioris hominis mei; ubi fulget animæ meæ, quod nō capit locus; & ubi sonat, quod non rapit tempus; & ubi olet, quod non spargit flatus; & ubi sapit, quod non minuit edacitas; & ubi hæret, quod non divellit satietas. hoc est quod amo, cum Deum meum amo. Et quid est hoc? Interrogavi terram, & dixit: Non sum: & quæcumque in eadem sunt, idem confessa sunt. Interrogavi mare, & abyssos, & reptilia animarum vivarum, & responderunt: Non sumus Deus tuus; quare super nos,

*Psalm. 145:**Rom. 9.**Aug. l. 10:
Confess. c. 6:**Quid est a-
mare Deum:**Confessio 10:
quæritur de
Crimine.*

N n n

Inter-

Interrogavi auras flabiles, & inquit universus aër, cum incolis suis: Fallitur Anaximenes, non sum Deus tuus. Interrogavi cælum, solem, lunam, stellas: Neque nos sumus Deus, quem quæritis, inquirunt. Et dixi omnibus his, quæ circumstant fores carnis meæ: Dixistis mihi de

Psalm. 99.

Deo meo, quod vos non estis, dicite mihi de illo aliquid: & exclamaverunt voce magnâ, Ipse fecit nos. Interrogatio mea, intentio mea, & responsio eorum, species eorum. O quot sunt mihi monitores & stimuli, et amem te! Itane difficilis & amara res, amor tui, Deus meus? O amor Dei mei suavissime, verè propitiatorum

*Bern. ser. 20.
super Cant.*

nostrum, verè tabernaculum fœderis, reclinatorum aureum, laborum solatium! valdè omnino amandus mihi es, per quem sum, vivo, sapio, si non ingratus sum & indignus. Dignus planè est morte, qui tibi, Domine JESU, recusat vivere, & mortuus est; qui tibi non sapit, desipit; & qui curat esse, nisi propter te, pro nihilo est, & nihil est. Propter temetipsum Deus, se cisti omnia; & qui esse vult sibi, & non tibi, nihil esse incipit inter omnia.

Exercitium.

Quis dabit mihi pennas sicut columba, & volabo, & requiescam in te, Deus meus? ubi enim inveniet pes meus & cor meum requiem, nisi in te? ex quo, per quem, & in quo sūt omnia, qui solus immobilis, aternus, optimus, benignissimus & suavissimus es. quò cæcus ibo, nisi ad te, lumen aternum illuminans omne hominem? quo satiabitur cor meum, nisi te uno, ô vera & unica satietas? Si dulcedinem appetit, nonne verè tu dulcedo ineffabilis, & totus desiderabilis? Si pulcritudine capitur, pulcer es, dilecte mi, candidus & rubicundus, speciosus formâ præ filiis hominum, in quem desiderant Angeli prospicere. Cur ergo, te fuit omnis boni & pulchritudinis relicto, ibo ad cisternas, qua continere non valent aquas, id est creaturas vanas? An iis quibus non fui, satiatus sum? nonne irritatus miser? Si commodo ducor, & quietem amo, tu vera requies mea in seculum seculi, tu sola veræ mentis delectatio, tu mea gloriatio. Si amare delectat, cur non sum?

*Contem-
prus mun-
di.*

summum bonum potius quam nihil, & summum malum? cur non potius mei verè amantiſſimum, quam odientem me, te inquam dulciſſime JESV qui verè es amator ineffabilis, & infinitus, & in-terminabilis, qui ante mundi constitutionem me dilexiſti, qui tui in his omnibus pignus amoris dediſti, qui mille modis in ſingulis creaturis, in ſingula momenta amorem tuum in me declaras?

Heu mihi, Domine, va duro cordi meo, ſi non liqueſcat hoc amore, ſi hoc igne non caleſcat! obruis me beneficiis tuis, & ingratum & fugientem à te, invitas ut veniam, imò undique me conſervas, & geſtas velut geſtari ſolet infantulus, imò abluis peccata & lepram meam ſanguine tuo. Obſtupescite cali ſuper hoc, porta eius conſolamini vehementer, quia magnificavit ſic Dominus facere nobiſcum. Venite omnes, venite qui timetis & diligitis Dominum, & enarrabo vobis, quanto fecerit anima mea, introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. O vos Cherubini & Seraphini, vos tegitis pedes & facies, quia pudet non ſatis amare tantum bonum, Deum noſtrum; Quid ergo faciam miſer & miſerabilis, quid faciam? Dominus JESVS pro me, non pro vobis mortuus eſt, nec nos lavit ſanguine ſuo, nec triginta tribus annis pro vobis multa paſſus eſt, & dura & indigna, ſed verbo creavit vos, & me morte ſua recreavit, & redemit; moriar milles, moriar potius quam non amem te, mi bone JESV, qui quotidie dignaris deſcendere ad me, ut ego accenſus amore tui participes eſſe queam regni tui quod ſic preparaviſti mihi, & corporis & ſanguinis quem ſic mihi propinaſti.

O Domine, quaſi ebrius eſſe videri poſſes amore, qui Dalilam iſtam ita proſequeris: neſcis, quia ille jam te prodidit Philiſtæis hoſtibus tuis? ſcis, Domine; ſed patiens es & longanimis ſuper malitiâ hominum, & poſtquam inſultavimus tibi, & fornicata eſt anima noſtra cum amatoribus multis ſi revertatur ad te, ſuſcipis illam, & poterit ne fieri, ut ultra oblivifcar tui, & adheream creatura fallaci? dignus eſt ſanè morte, qui tibi, tibi Domine JESV, recuſat vivere. Qui enim manducat te, nonne vivet propter te? vivam tibi, cui omnia vivunt: qui enim tibi non vivit, jam mortuus eſt morte ſecundâ vivam itaque tibi, qui ſoli mihi viviſti, laboraviſti, mortuus fuiſti, qui mihi hæc omnia, quæ mundus

habet, dedisti; & si haec pauca sint, adicies sine dubio maiora. Sed, ô Domine, quis ea de manu tuâ quasivit? non satiarunt haec tenus, neque satiant me, non delectant, sed cruciant: clamant enim mihi in auribus meis de pulcritudine tuâ & bonitate: & cum longè sis ab oculis carnis, & intra penetrabile anima mea, anhélans quaro te & non inuenio. Ostende mihi faciam tuam, & sufficit mihi, ostende mihi faciem tuam. veni, quia ad te suspiro, cur avertis faciem tuam? si vulnerasti me amore tuo, ô charitas Deus meus, infunde oleum misericordiae tuae, & sana me dulcedine ejus. sed tamen, ô Domine, voluntas tua fiat, fiat id quod tibi placet, non quod mihi: si abis, benedictus esto, & laudabilis in saecula: si venis, benedictus esto, in aeternum, in aeternum.

Verum tamen ne me deseras, ne despicias me, neque longè abeas à me, ne me derelinquas, Pastor bone, oviculam tuam solâ in terrâ horroris & vastae solitudinis, sed trahere me post te, sitq; semper anima mea plûs ubi amat, quàm ubi animat. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est! heu mihi! sed quoniam ita tibi placet, placet & mihi; velle enim meum obtuli tibi, tuum est, & ego tuum, & omnia mea tua, & tua mea immensâ charitate tuâ. Nolo, Domine, nolo ut velle meum mihi unquam restituas, cultrum in manum pueri. Corpus & animam dicavi tibi, conserva haec, sicut placet, & impende sicut tibi placet in obsequium tuum. Vnum tecum esse desidero, & non nisi propter te volo; petitionem tamè parvulam petam à te, & confido, quia non confundes faciem meam. O Domine, ne derelinquas me, ne proijcias me unquam à facie tuâ, ne unquam obliviscaris mei, neq; permittes ut unquam obliviscar tui. Veni mihi millies mors potius, quàm vivam sine te, aut in ullo diffidam tibi. Sed da mihi ut amem te, & omnes omnino trahere possum ad tui amorè. Minaris enim nobis aeternas flammâs, nisi amorem tuum igne accendamus, & mandas ut ego, ego te amem. Fateor, indignissimus sum, ut amem & teneam te, ut tamè dignissimus es qui ad omnibus ameris, & in primis à me qui sic N. dilexisti me. Sed Domine mi, quid, quaeso, mihi sum ipse, quid tibi, ut amari te debeas à me, & ni faciam, irascaris mihi, & minaris ingentes miseriae & sempiterna. Utinam igitur ex hoc nunc in aeternum

August.

Utinam semper suspirem ad te, suavitas ineffabilis; utinam semper sitiam ad te, fons aqua viva; semper anhelem, desiderium collum eternorum; semper suspiciam ad te, amabilissime sponse anima mea; semper vivam tibi, o unica vita mea; semper moriar pro te; insatiabiliter appetam te, satietas vera; confugiam ad te, refugium meum; semper memor sim tui, amor aeternae; semper amplectar te ulnis animae, nec dimittam donec latitiâ inenarrabili te videam, & satier, & te stringam, & tibi inbaream, & in te liquefiam, & unum tecum sim, & in me esse desinam! Noli unquam, Pater mi, oblivisci prodigi pueri tui; noli, misericors Deus, Creator mi, creatura tua. nihil est illa quidem, & tu omnia. ita est; sed propter me fecisti omnia, & nihil horum odisti quae fecisti: sed pro me tanta fecisti & pertulisti. si despicias miseriam meam, respice bonitatem tuam, & amorem tuum erga me indignissimum, dicet ille tibi, me tuum esse, & certè non potes quin illum mihi des, quia promissisti, Veritas aeterna. Da mihi illum, & da mihi ut illum omnibus predicare possim, & te hic & in aeternum laudare, & in amore tui vivere & mori, Amen.

Praxis, ad amorem Dei excitandum.

Prima. Eadem hujus exercitij praxis est quae praesentiae Dei & purae intentionis. Exercitia item zeli, & Passionis Christi Domini imprimis meditatio, quemadmodum etiam beneficiorum Dei frequens consideratio; de quibus omnibus supra variis locis actum est. Methodus verò ad amorè vera est mortificatio, maximè amoris sui, & vanitatis, & ad Deum ex rebus creatis aspiratio.

*Mortificatio
methodus
ad amorem.*

Secunda. Quotidie etiam expedit in meditatione aliquam Dei perfectionem considerare, atque eam in se caritatis ignem suscitare ac fovere. Nullum enim exercitium exercitio amoris praestantius, cum, ut Apostolus declarat 1. Cor. 13. cetera omnia ab hoc nihil profint; & hoc unum in ictu oculi nos Deo gratissimos efficiat, & ex hostibus amicos, ex miseris felicissimos.

*Charitas in
momento
nos beat.*

Tertia, eaque admodum utilis, in proximo Deum agnoscere, illique praestare quaecumque benevolentiae ac caritatis opera, perinde ac si Christo Domino fierent. Dulcissimum hoc exercitium est, quod de Deo benè mereri, eique qui nullius indiget, largiri multa possumus. Sed de hoc pluribus, cum de charitate proximi agetur, dicendum erit.

*Proximo
praesta quod
Deo.*

*Gradus
amoris &
quomodo in-
tenduntur.*

Quarto erit, Ven. Eucharistiæ non ex consuetudine, & negligens frequentatio, sed devota ac religiosa. in eâ enim spiritualis dulcedo, quasi in fonte ipso, degustatur. Examina te ad proprietates amoris, seu gradus, quos vide in D. Bernard. Bonavent. Richardo, de gradibus caritatis. Primus gradus est, quod amor sit inseparabilis, ut anima cum Apostolo dicere possit, Quis me separabit à Charitate Christi? Secundus, quod sit insatiabilis: ignis enim nunquam dicit, Sufficit: nihilque sibi egisse umquam videntur, & servos se dicunt inutiles qui eo fructu censi. Tertius, quod sit invictus. Fortis enim ut mors dilectio & aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem. Quartus quod sit delectabilis, dicereque anima possit amore isto succensa. Introduxit me Rex in cellaria sua. Memor fui Dei, & delectatus sum. Quintus, quod vulneret animam ardentibus desideriis & plurimis, quibus optat ut omnes ei serviant, & omnes trahere ad eum conatur. Sextus, quod semper Deum sitas, semper eum præsentem habeat, omnis ei creatura memoriam illius revocet. Septimus, quod desideret conjungi & esse cum Christo, nõ tadio vitæ, sed charitate impulsus, quisquis eâ fuerit inflammatus. Potes singulos expendere devotè & contentè quod tam imperfectè ames, & addere: Credo tibi & in te spero, & toto corde te diligo. Poteris etiam has jaculatorias miscere. *Dignatus es, ut sup. pag. 10.*

JACULATORIÆ.

- Psal. 112. *Q*uis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, & humilia respicit in celo & in terrâ?
- Psal. 72. *Q*uid mihi est in celo, & à te quid volui super terram?
- Psal. 102. *B*enedic anima mea Domino, & omnia qua intra me sunt, nomini sancto ejus.
- Psal. 56. *E*xaltare super calos, Deus, & super omnem terram gloria tua.
- Psal. 85. *N*on est similis tui in dijs, Domine, & non est secundùm opera tua.
- Ibidem. *Q*uoniam magnus es tu, faciens mirabilia, tu es Deus solus.
- Psal. 144. *C*onfiteantur tibi, Domine, opera tua, & sancti tui benedicant tibi.
- Psal. 146. *M*agnus Dominus noster, & magna virtus eius, & sapientia tua non est numerus.
- Aug. lib. 10. *M*indus te amat, Domine, qui tecum aliquid amat, quod propriè non amat.
- Conf. c. 29.

CAPVT